

Nr 209.

Av herr **Lindhagen**, om *totalavverkning, uthållighetsbruk och sockenallmänningar.*

Skogsmarkens vård för erhållande av den största möjliga avkastning är en gammal fråga på dagordningen. Dess betydelse för skapandet av arbetsförtjänster är icke heller ny och tilldrager sig allt mer uppmärksamheten. Det sista inslaget i denna angelägenhet är hr Elof Lindbergs motion år 1930 i andra kammaren, vilken på grund av sina utredningar och erinringar tilldragit sig välförtjänt uppmärksamhet.

Detta senare problem innefattar båda ovannämnda moment: skapandet av ökad avkastning och av varaktig avkastning. Om den senare angelägenheten har andra kammaren i gångna tider ofta slagit vakt, jordkommissionen betonade den och för min del återkom jag senast vid 1929 års riksdag i motionen nr 189 med tre yrkanden. Jordbruksutskottets upprepade avstyrkande utan sakskäl få ej avskräcka. De två första yrkandena ifrågasatte en framryckning från återväxtlag till en skogsvårdslag, som även bevarar skogskapitalet. Varför skall den gällande åtskillnaden mellan de allmänna skogarna och de större enskilda skogarna upprätthållas? Nöden i Norrland genom industriens ditlockande av för många arbetsarmar till skogsarbete i kronans gamla skogar samt de värmländska bolagens utnyttjande av sin makt över kronans forna skogar därstädes för att nedslå jordbruket och arrendatorernas krav mana ytterligare till eftertanke.

Det tredje yrkandet om lagstiftning, vilken tryggade tillkomsten av sockenallmänningar och andra dylika samfällda skogar, har ytterligare aktualiserats genom att utsedde kommitterade nu framlagt förslag om sockenallmänningar. I detta saknas, så vitt jag kunnat finna, trygghetsmomentet i deras fortvaro. Utskottets ordförande medgav för övrigt under debatten i första kammaren år 1929, att utskottet begått ett misstag i sin motivering.

Det hemställes åter,

att riksdagen, för bevarande av landets skogskapital till gagn för samtliga samhällsintressen och icke minst varaktig arbetsförtjänst i skogarna, ville hos Kungl. Maj:t begära förslag till:

1) revision av 1923 års skogsvårdslag i syfte att förekomma olämplig totalavverkning å större vidder av skog, som ej kan anses såsom yngre;

2) lagstadgad skyldighet för ägare av större skogar att å dem införa uthållighetsbruk; och

3) lagstiftning, vilken, på sätt 1904 års riksdag begärde, tryggar tillkomsten av sockenallmänningar och andra dylika samfällda skogar.

Stockholm den 21 januari 1930.

Carl Lindhagen.
